

Αποκαλυπτική συνέντευξη Μεσογαίας στη "Romfea.gr"

Δευτέρα, 21 Δεκέμβριος 2009

Συντάχθηκε απο τον/την Συνέντευξη στον Αιμίλιο Πολυγένη - 12:30

Μια αποκαλυπτική συνέντευξη στο Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων «Romfea.gr», παραχώρησε **ο Μητροπολίτης Μεσογαίας κ. Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος**. Η συνέντευξη του

Μητροπολίτη Μεσογαίας κ. Νικολάου έχει ως εξής:

Αιμίλιος Πολυγένης: Σεβασμιώτατε, τον τελευταίο καιρό η Εκκλησία γίνεται αποδέκτης μιας επίμονης και σκληρής κριτικής. Τι βαθύτερο σημαίνει αυτό για σας;

Μητροπολίτης Νικόλαος: Τίποτε το ιδιαίτερο. Αυτό είναι περιοδικό φαινόμενο σύνηθες στην ιστορία της Εκκλησίας από το οποίο πάντοτε έβγαινε μόνον ωφελημένη και δυνατή.

Για την Εκκλησία το πρόβλημα δεν είναι η πολεμική· το πρόβλημα είναι ο έπαινος και ο συμβιβασμός της. Προσωπικά νοιώθω δύσκολα με τη συνέπειά μας ως Εκκλησίας.

Νομίζω ότι έχουμε αρκετά απομακρυνθεί από τη διδασκαλία του Ευαγγελίου και των Πατέρων μας. Σκοπός της Εκκλησίας είναι ο εξαγιασμός, η καλλιέργεια των αρετών και της πίστewς, η προσέγγιση του Θεού, η σχέση

και η κοινωνία μαζί Του.

Αν θέλαμε να αποδώσουμε δίκαιο, θα έπρεπε εμείς οι άνθρωποι που αγαπούμε την Εκκλησία να ομολογήσουμε ότι δεν είμαστε σε καλό δρόμο.

Υπό αυτήν την έννοια, όσοι μιλούν επικριτικά για μας εν μέρει έχουν δίκιο, έστω και αν τα όσα λέγονται στηρίζονται και σε λάθος αντίληψη και συχνά αρνητικές προκαταλήψεις.

Αιμίλιος Πολυγένης: Θεωρείτε ότι το κοινωνικό έργο της Εκκλησίας αξιολογείται σωστά από τους φορείς της πολιτείας;

Μητροπολίτης Νικόλαος: Ασφαλώς, όχι. Αλλά η ευθύνη είναι κατά κύριο λόγο δική μας. Δεν έχουμε βοηθήσει την κοινωνία να μας καταλάβει. Ούτε η γλώσσα μας επιτρέπει να μας γνωρίσουν.

Όσον όμως αφορά στο κοινωνικό έργο της Εκκλησίας, οι επικριτές της είτε το αποσιωπούν, είτε το αγνοούν, είτε το υποτιμούν.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να κάνω μία απαραίτητη διευκρίνηση. Το κοινωνικό έργο δεν αποτελεί σκοπό της Εκκλησίας. Η Εκκλησία δεν είναι κοινωνικός οργανισμός· είναι πνευματικός. Τα μοναστήρια και οι ναοί είναι πιο κοντά στον σκοπό και την αποστολή της -έστω και αν υποθέσουμε ότι δεν προσφέρουν κοινωνικό έργο- παρά τα κοινωνικά ιδρύματα. Τα δεύτερα αποκτούν αξία όταν εξαγιαζουν τους διακονούντες και όχι όταν μόνον λύνουν το πρόβλημα των διακονουμένων.

Παρά ταύτα, οι μεγάλοι μας άγιοι καλλιέργησαν την κοινωνική προσφορά ως αποτέλεσμα έμπρακτης αγάπης προς τον αδελφό, στηριζόμενοι στα λόγια του Κυρίου «επέινασα και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα και εποτίσατέ με, ξένος ήμην και συνηγάγετέ με, γυμνός και περιεβάλατέ με, ησθενησα και επεσκεψασθέ με, εν φυλακή ήμην και ήλθετε προς με... και εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των ελαχίστων εμοί εποιήσατε».

Στη βάση αυτής της διδασκαλίας ο Απόστολος Παύλος έγραψε τον ύμνο της αγάπης, οι χριστιανοί της Καρχηδόνας εξάλειψαν με την αυτοθυσία τους την επιδημία της πανώλης, ο Μέγας Βασίλειος έκανε την Βασιλειάδα, και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος είπε: «εάν

πηγαίνοντας στην Εκκλησία συναντήσεις έναν φτωχό, πάρτον σπίτι σου· κάνεις το σπίτι σου ναό. Βάλτον να καθίσει στο τραπέζι σου· κάνεις το τραπέζι σου αγία Τράπεζα. Δώστου να φάει από το φαγητό σου· κάνεις το ψωμί και το κρασί σου θεία κοινωνία».

Αιμίλιος Πολυγένης: Πώς όμως όλο αυτό συμβαδίζει με την αμύθητη περιουσία που τελικά έχει;

Μητροπολίτης Νικόλαος: Όχι και αμύθητη. Αυτό είναι μεγάλος μύθος. Επιτρέψτε μου όμως να πω ότι η Εκκλησία δεν αντλεί την αξία της ούτε από την περιουσία της, ούτε από την κοινωνική δύναμη και επιρροή της, ούτε από το ότι είναι ΝΠΔΔ, ούτε καν από το παρελθόν της ούτε και από το παρόν της.

Την αντλεί από τον ίδιο τον Θεό και την επιβεβαιώνει με τη διαχρονικότητά της.

Η κατ' εξοχήν περίοδος της δόξας της ήταν η περίοδος των διωγμών. Ούτε περιουσία είχε ούτε αναγνώριση ούτε κρατική υποστήριξη.

Η περιουσία της παρά ταύτα αποτελεί ιερό απόκτημα ανεξάρτητα από το μέγεθός της η από την αξιοποίησή της.

Δεν είναι ιερή επειδή ανήκει στην Εκκλησία, αλλά επειδή αποτελεί καρπό προσφοράς πίστεως στον Θεό και εμπιστοσύνης προς τη διδασκαλία και το έργο της.

Γι' αυτό και έχει την ευθύνη της διαχείρισής της. Της δωρήθηκε· δεν την απέκτησε ως εταιρεία.

Η ευθύνη της είναι μεγάλη γιατί δεν είναι δική της. Η σχέση της Εκκλησίας με την περιουσία της δεν είναι σχέση κτητικότητας αλλά σχέση υπεύθυνης και ενώπιον του Θεού χρήσης.

Αν κρατώντας την προσπαθεί να μη χάσει δύναμη, τότε δεν της χρειάζεται. Αν προσφέροντάς την δίνει έλεος και αγάπη, τότε καθώς μικραίνει η περιουσία της, αυξάνει ο θησαυρός της.

Αιμίλιος Πολυγένης: Αυτό όμως πώς θα μπορούσε να γίνει;

Μητροπολίτης Νικόλαος: Αυτό ήδη γίνεται. Η Εκκλησία έχει μερικά πολύτιμα στοιχεία που θα μπορούσε να τα προσφέρει στην πολιτεία, προκειμένου να βοηθήσει αποτελεσματικά στην ανακούφιση πολλών συνανθρώπων μας. Και το κάνει.

Πρώτον· Έχει μία μοναδική διδασκαλία περί της αγάπης και της προσφοράς. Ποιός άλλος ως τώρα τόνισε ότι «μακάριόν εστι μάλλον διδόναι η λαμβάνειν»; η ότι «ο ελεών πτωχόν δανείζει Θεώ»; η ότι «ουκ εστιν άλλως σωθήναι ει μη δια του πλησίον»;

Δεύτερον· Διαθέτει το δίκτυο των ενοριών. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί άμεσα και εύκολα να κάνει μία «λογία», προκειμένου να συγκεντρώσει χρήματα για κάποιον συγκεκριμένο σκοπό.

Αν προκύψει μία άμεση και επείγουσα ανάγκη σε κάποιον, ούτε ο Δήμαρχος μπορεί να εκταμιεύσει ούτε το κράτος να βοηθήσει. Τα παγκάρια και οι δίσκοι, που συχνά κατηγορούμε και ειρωνευόμαστε, αποτελούν τη μόνη αποτελεσματική λύση.

Τρίτον· Εύκολα μπορεί να συνεγείρει ανθρώπους για εθελοντική προσφορά, διότι διαθέτει και το πνεύμα και τον μηχανισμό για κάτι τέτοιο.

Η Εκκλησία στην Ελλάδα, σε πρόσφατη αναφορά της Ιεράς Συνόδου διέθεσε φέτος 100 εκατ. Ευρώ για φιλανθρωπικούς σκοπούς και τρέφει με τα ενοριακά συσσίτιά της περίπου 35.000 ανθρώπους καθημερινά.

Σε πρόσφατη δε αναφορά της Ιεράς Συνόδου, αναφέρεται ότι η Εκκλησία της Ελλάδος μέσω των ιερών Μητροπόλεων, των ενοριών και των ιερών μονών της συντηρεί περί τα 700 ιδρύματα.

Αυτό είναι λίγο; Μήπως το κάνει κανένας άλλος φορέας; Αυτό θα μπορούσε η πολιτεία να το αξιοποιήσει, προς μεγάλο όφελος των ενδεών κοινωνικών στρωμάτων.

Αιμίλιος Πολυγένης: Στο φόντο αυτού πώς βλέπετε την φορολόγηση της Εκκλησίας;

Μητροπολίτης Νικόλαος: Ακατανόητη και μικρονοϊκή. Η πολιτεία πληρώνει ένα σωρό χρήματα στην Εκκλησία για μισθοδοσίες.

Το ΕΤΑΚ έχει ανάγκη; Η Εκκλησία ανταποδίδει, όπως προανέφερα 100 εκατ. ΕΥΡΩ σε χρήμα και πολύ περισσότερα σε είδος. Και έχει δώσει το 95% της περιουσίας που είχε το 1833.

Δίνει διαρκώς τη ζωή της στον λαό μας.

Θα ήθελα να υποβάλω τρία απλά ερωτήματα;

Ερώτημα 1ο:

Αυτό όλο δεν αποτελεί οικειοθελή προσφορά στην κοινωνία πολύ μεγαλύτερη και ανώτερη από την όποια φορολογία;

Ερώτημα 2ο:

Αν η βαριά φορολόγηση εμποδίσει την Εκκλησία να λειτουργεί τα ιδρύματά της ή περιορίσει το κοινωνικό της έργο, ποιός θα περιθάψει τους γέροντες, ποιός θα ταΐσει τους πεινασμένους, ποιός θα προνοήσει για τις ανάγκες που η ίδια η πολιτεία αδυνατεί να ικανοποιήσει;

Ερώτημα 3ο:

Αν πάρει το κράτος τα όσα χρήματα ζητάει από την Εκκλησία, τι θα τα κάνει; Στην καλύτερη περίπτωση θα πάνε σε άδηλη κατεύθυνση ή σε τράπεζες. Αν μείνουν στην Εκκλησία, θα μοιραστούν στον λαό που τον απειλούν οι τράπεζες.

Με άλλα λόγια το ερώτημα δεν είναι αν η Εκκλησία θα δώσει ή δεν θα δώσει αλλά αν όσα έχει θα τα δώσει στο γεμάτο σκάνδαλα απρόσωπο «φτωχό κράτος» ή απ' ευθείας στον γεμάτο προβλήματα και ανάγκες φτωχό λαό.

Για να σας διευκολύνω θα σας πω ένα παράδειγμα: Αν μία μεγάλη Μητρόπολη πληρώσει για το ΕΤΑΚ 300.000 ΕΥΡΩ, τί είναι καλύτερο να το δώσει ως φορολογία στο κράτος ή από 10.000 ΕΥΡΩ σε 30 πολίτες που οι τράπεζες βγάζουν τα σπίτια τους σε πλειστηριασμό, προκειμένου οι δύστυχοι να πάρουν μια ανάσα;

Εγώ δεν συμφώνησα με την υποχώρηση της Εκκλησίας ή τουλάχιστον δεν την κατάλαβα.

Η Εκκλησία δεν έπρεπε να διαπραγματευτεί τα δικαιώματά της αλλά να προστατεύσει τα δικαιώματα του απλού λαού, γιατί σε τελική ανάλυση η φορολόγηση της Εκκλησίας αποτελεί νομοθετημένη ασέβεια προς το πρόσωπο του μεγάλου Ευεργέτη μας Θεού και το τελευταίο χτύπημα του πονεμένου μας λαού!

Αιμίλιος Πολυγένης: Πάντως φαίνεται ότι υπάρχει μια ένταση και καχυποψία στις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας μία έλλειψη εμπιστοσύνης, η οποία αν και συχνά πολιτικά συγκαλύπτεται στην ουσία υπάρχει.

Μητροπολίτης Νικόλαος: Παρά τη μακρόχρονη συμβίωσή μας, στη χώρα μας συνυπάρχουμε Εκκλησία και Πολιτεία χωρίς να γνωρίζομαστε και να καταλαβαινόμαστε.

Δυστυχώς, μάλιστα τελευταία, έχει τραυματιστεί η σχέση εμπιστοσύνης και συναλληλίας, με αποτέλεσμα τα προτεινόμενα οικονομικά μέτρα στην ουσία να αποτελούν εκφράσεις πολεμικής εναντίον της Εκκλησίας.

Αν η ασκούμενη πολεμική, κριτική και προσπάθεια περιθωριοποίησης της Εκκλησίας αποτελούν βαθύτερο αίτημα για επιστροφή της στον δρόμο της αγιότητας και της συνέπειας στη διδασκαλία της, από τον οποίο ενδεχομένως έχει παρεκκλίνει, τότε αυτό το ομολογούμε ευγνώμονα ως ευεργεσία και κίνηση αφύπνισής μας.

Αν όμως αποτελούν προσπάθεια περιφρόνησης του Θεού και βίαιης απομάκρυνσής Του από τη ζωή μας, τότε αυτό πρέπει να μας βάλει σε σκέψεις.

Στην περίπτωση αυτήν η Εκκλησία πρέπει να αντιδράσει και μάλιστα σθεναρά. Ενώ είναι έτοιμη να δώσει τα πάντα, δεν πρέπει να επιτρέψει κανέναν να της πάρει τίποτα. Αν δεν το κάνει προδίδει την αποστολή της και υβρίζει η ίδια τον Θεό.

Αιμίλιος Πολυγένης: Σεβασμιώτατε, σας ευχαριστώ πολύ.